

Kväll över gammelgården, dikt hämtad ur Pälle Nävers bok, Livets melodi.

En nordanbister och hårdhänt vind
från tunga, mörknande skogar
fientligt rister i flöjel och grind
och viner kring fähus och logar,
men gammelgården i lönnarnas hägn
står trygg emot vindar och väder,
och länge den stått där i sol och regn
på tun med syren och fläder.

För generationer som kom och gick
den varit ett hem, ett näste,
där fåmälda fäder i möda fick
sin resning och rot till fäste;
och sekelstilla och utan bång
har tiden med dag och månad
vid solurstavla och pendelgång
i stillhet tvinnat sin spånad...

I kväll vill jag sitta vid hemtrygg härd
och drömma de gamle förtälja
om bröllop och barndop och jordafärd,
om öden som ej stod att välja.
Och länge sen tystnade röster och steg
jag lyhört vill söka förnimma
från livslång gärning kring längor och teg
vid tolvslagets tassande timma!

Och sist vill jag föra min stol mot vrå -
hugsvalad av ensamhetsvakan -
och tryggt över knarrande tiljor gå
till vila mot doftande lakan,
och vid ett flämtande, hemstöpt ljus,
när bruset i lönnarna ökar,
jag slumrar in i min barndoms hus,
där tomten på högloftet stökar.